

EL LLENGUATGE

19/VIII/1976

Com a amics

Una cosa és dir que s'estimen com germans i l'altra que s'estimen com a germans. En el primer cas vol dir que s'estimen com si fossin germans, és a dir, que no ho són. En el segon, significa que s'estimen en tant que germans, és a dir, que ho són de debò. Aquest és l'exemple típic i consagrat, i el més eficaç, per a fer veure la diferència entre l'ús de com, Terme comparatiu, i el de conjunt com a, equivalent a en tant que. Caldria afegir-hi que el conjunt com a es redueix a com (és a dir, se n'elimina la a), davant els articles i els demostratius: Tothom els mirava com uns desitjables.

Es força corrent d'usar el conjunt com a en lloc de com. Sovint, efectivament, es diu Es van defensar "com a" lleons. Com que se suposa que no ho són, de lleons, sinó que hom els hi compara, caldria haver recorregut al simple terme comparatiu: Es van defensar com lleons. Contràriament, algú ignora totalment l'ús del conjunt com a i diu, per exemple, Li van donar un llibre "com" premi, oració que exigeix, clarament, el conjunt com a: Li van donar un llibre com a premi. Es cert que trobaríem alguns exemples no tan clars, però els que hem indicat poden constituir un esquema típic per a la majoria dels casos.

Però el cas que avui volíem posar en relleu, d'ús indegut de com —en lloc de com a—, és aquell en què el mot següent comença en a. S'observa, aleshores, com una tendència inconscient a rebutjar la coincidència de les dues as. Però cal combatre aquesta tendència, o no deixar-s'hi influir. En oracions com ara Hi va assistir com a antic alumne, Com a assembleista demano la paraula, Com a amic és un bon amic. S'ho va prendre com a antídol, Va actuar com a àrbitre, cal no incórrer en l'omissió de la preposició a, encara que el mot següent comenci amb la mateixa vocal.

ALBERT JANE